

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului

în cauza civilă

Serghei Cosoi împotriva Aureliei Cocier, Allei Samardac și Organizației de
Creditare Nebancară „Super Credit” SRL

(declaraarea inopozabilă a actului juridic)

împotriva deciziei din 05 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

Dosarul nr. 2ra-1685/23

NR. PIGD 2-21115975-01-2ra-08122023

Probațiunea în cadrul acțiunilor revocatorii.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Țurcan)
Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, A. Braga, V. Cotorobai)

8 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de Serghei Cosoi, reprezentat de avocatul Nicolae Negrei,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 02 august 2024, Serghei Cosoi a depus cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, împotriva Aureliei Cocier, Allei Samardac și O.C.N. „Super Credit” SRL solicitând declararea inopozabilității actelor.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 21 septembrie 2015, între Serghei Cosoi, în calitate de împrumutător, și Aurelia Cocier, în calitate de împrumutată, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 12877, autentificat de notarul public Beliban-Rațoi Ludmila. Potrivit art. 1 al contractului, obiectul acestuia l-a constituit acordarea de către împrumutător, în beneficiul împrumutatei, a sumei de 6 000 euro.

3. Reclamantul a menționat că, la 04 februarie 2019, a înaintat împotriva Aureliei Cocier o acțiune privind încasarea datoriei, dobânzii, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 03 iunie 2020, acțiunea a fost admisă, fiind încasată de la Aurelia Cocier în beneficiul lui Serghei Cosoi suma de 6 000 euro cu titlu de datorie și suma de 2 400 euro cu titlu de dobândă de întârziere, în total 8 400 euro, convertiți în valută națională potrivit cursului oficial al BNM la data executării, precum și taxa de stat în sumă de 4 944 lei.

4. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 iunie 2020 și, respectiv, la 06 august 2020, Aurelia Cocier a declarat apel. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020, apelul declarat de Aurelia Cocier, reprezentată de avocatul Dumitru Barbăscumpă, a fost respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe. Ulterior, la 25 februarie 2021, Aurelia Cocier a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. Prin încheierea Colegiului civil al Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2021, recursul declarat de Aurelia Cocier a fost respins ca inadmisibil.

5. Reclamantul a susținut că, la etapa înaintării titlului executoriu spre executare, executorul judecătoresc a verificat datele din registrele Agenției Servicii

Publice, constatând că pe numele Aureliei Cocier nu era înregistrat dreptul de proprietate asupra unor bunuri imobile pe teritoriul Republicii Moldova. Cunoscând însă că Aurelia Cocier deținuse în proprietate un bun imobil, la 04 iunie 2021 reclamantul a solicitat Agenției Servicii Publice eliberarea extrasului privind bunul imobil cu nr. cadastral xx, situat în xx xx xx.

6. Din informația obținută, reclamantul a constatat că, la 17 mai 2019, Aurelia Cocier a donat fiicei sale, Alla Samardac, cota-parte din imobilul indicat, fiind încheiat contractul de donație nr. 4615 din 17 mai 2019, înregistrat în aceeași zi la Agenția Servicii Publice.

7. În opinia reclamantului, Aurelia Cocier, imediat după ce a aflat despre acțiunea înaintată de Serghei Cosoi, în scopul evitării urmăririi ulterioare a bunurilor sale, a încheiat cu rea-credință contractul de donație nr. 4615, prin care a transmis fiicei sale, Alla Samardac, cota-parte din imobilul cu nr. cadastral xx, situat în xx xx xx.

8. Reclamantul a mai invocat faptul că, încheierea contractului de donație, nu ar fi urmărit producerea efectelor juridice specifice unui asemenea act, ci tănuirea și protejarea bunului care aparținea Aureliei Cocier. Astfel, donația ar fi avut un caracter fictiv, fiind încheiată pentru a crea față de terți aparența transmiterii dreptului de proprietate.

9. Totodată, reclamantul a susținut că sunt întrunite condițiile acțiunii revocatorii, întrucât creanța sa este certă, lichidă și exigibilă, fiind constatată prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 3 iunie 2020. Creanța este anterioară actului juridic contestat, deoarece rezultă din contractul de împrumut încheiat la 21 septembrie 2015, scadent la 21 martie 2016. Prin încheierea contractului de donație nr. 4615 din 17 mai 2019, activele debitoarei au fost diminuate, fapt ce a prejudiciat creditorul și a determinat imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

10. Reclamantul a mai susținut că fraudă debitoarei rezultă din faptul că Aurelia Cocier, cunoscând existența datoriei față de creditor, a acționat cu intenția de a înstrăina bunurile ce îi aparțineau, pentru a evita eventuala urmărire a acestora în procedura de executare. Momentul înstrăinării imobilului, după depunerea acțiunii privind încasarea datoriei, precum și faptul că bunul a fost transmis fiicei debitoarei, ar demonstra, în opinia reclamantului, existența unei convenții frauduloase între debitoare și dobânditoare.

11. Reclamantul a susținut că intenția de ascundere a activului patrimonial rezultă și din împrejurarea că, deși datoria ajunsese la scadență, debitoarea nu a restituit împrumutul, ci a transmis cu titlu gratuit bunul fiicei sale, în lipsa altor bunuri urmăribile. Acesta a mai invocat că debitoarea ar fi tergiversat restituirea

datoriei prin promisiuni repetate, urmărind expirarea termenului de prescripție pentru intentarea acțiunii de încasare a datoriei.

12. La 27 octombrie 2021, avocatul Dumitru Barbăscumpă, în interesele pârâtei Aurelia Cocier, a depus referință, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. În susținerea poziției sale, a invocat că reclamantul Serghei Cosoi nu a prezentat probe suficiente care să confirme existența intenției pârâtei de a înstrăina bunul în scopul evitării urmăririi acestuia în procedura de executare, limitându-se la simple afirmații. Totodată, a susținut că, la data încheierii contractului de donație, dreptul de proprietate al Aureliei Cocier nu era afectat de nicio interdicție sau limitare legală, aceasta fiind în drept să dispună liber de bunul său.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 08 noiembrie 2022, acțiunea a fost admisă parțial. S-a declarat inopozabil față de Serghei Cosoi contractul de donație autentificat sub nr. 4615 din 17 mai 2019, încheiat între Aurelia Cocier și Alla Samardac, având ca obiect cota-parte din apartamentul nr. 20, cu nr. cadastral xx, situat în xx xx xx.

14. S-a respins ca neîntemeiată pretenția privind declararea inopozabilității contractului de ipotecă nr. 1921 din 10 septembrie 2019 și a acordului adițional nr. 2096 din 4 octombrie 2019, încheiate între Alla Samardac și O.C.N. „Super Credit” S.R.L.

15. S-a dispus încasarea de la Aurelia Cocier în beneficiul lui Serghei Cosoi a sumei de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 100 lei cu titlu de taxă de stat, iar în rest pretențiile privind compensarea cheltuielilor de judecată au fost respinse ca neîntemeiate.

16. În motivarea hotărârii, instanța a constatat că, la data încheierii contractului de donație din 17 mai 2019, Aurelia Cocier cunoștea despre existența obligației de restituire a împrumutului contractat de la Serghei Cosoi, despre somația recepționată și despre acțiunea aflată pe rolul instanței privind încasarea datoriei. Respectiv, transmiterea cu titlu gratuit a cotei-părți din apartament către fiica sa, Alla Samardac, a avut ca efect diminuarea patrimoniului debitoare și împiedicarea valorificării dreptului de creanță al creditorului. Prin urmare, deși contractul de donație este valabil între părțile contractante, acesta nu poate fi opus creditorului Serghei Cosoi, fiind întrunite condițiile pentru declararea inopozabilității sale față de acesta.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

17. La 22 noiembrie 2022, avocatul Dumitru Barbăscumpă, în interesele Aureliei Cocier, a declarat apel împotriva hotărârii din 08 noiembrie 2022, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei în fond și adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2023, a fost admis apelul declarat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, în interesele Aureliei Cocier. S-a casat parțial hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 08 noiembrie 2022, în partea admiterii acțiunii revocatorii și a declarării inopozabilității contractului de donație din 17 mai 2019, iar în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a pretenției formulate de Serghei Cosoi. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută. S-a dispus încasarea de la Serghei Cosoi în beneficiul Aureliei Cocier a sumei de 75 lei cu titlu de taxă de stat achitată pentru examinarea apelului.

19. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că admiterea unei acțiuni revocatorii este condiționată de întrunirea cumulativă a elementelor prevăzute de lege, inclusiv existența unui act juridic prejudiciabil creditorului și demonstrarea faptului că debitorul a cunoscut sau trebuia să cunoască că actul respectiv aduce atingere drepturilor creditorului. Lipsa probării acestor condiții exclude posibilitatea declarării inopozabilității actului juridic contestat.

20. Instanța de apel a constatat că simpla existență a unei creanțe în patrimoniul creditorului și încheierea de către debitor a unui act de dispoziție asupra bunurilor sale nu sunt suficiente pentru admiterea acțiunii revocatorii. Or, reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente din care să rezulte că Aurelia Cocier a încheiat contractul de donație cu intenția de a fraudă creditorul sau de a împiedica realizarea dreptului său de creanță.

21. Totodată, instanța de apel a reținut că, la data încheierii contractului de donație, dreptul de proprietate al Aureliei Cocier nu era afectat de interdicții, sechestre ori alte limitări legale, aceasta fiind în drept să dispună liber de bunul său. De asemenea, contractul de donație a fost încheiat cu respectarea condițiilor de formă prevăzute de lege și a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

22. Instanța de apel a mai reținut că donația a fost încheiată la 17 mai 2019, iar acțiunea revocatorie a fost introdusă la 02 august 2021, după expirarea termenului în care operează prezumția legală că debitorul cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că actul juridic cu titlu gratuit va dăuna creditorului. În aceste condiții,

sarcina probei revenea reclamantului, care nu a demonstrat existența elementelor necesare pentru admiterea acțiunii revocatorii.

23. De asemenea, instanța de apel a observat că soluția primei instanțe privind respingerea pretenției referitoare la declararea inopozabilității contractului de ipotecă și a acordului adițional încheiate între Alla Samardac și ON „Super Credit” SRL nu a fost contestată și a rămas definitivă, nefiind identificate circumstanțe care să confirme caracterul fraudulos al operațiunilor juridice contestate.

24. În consecință, instanța de apel a concluzionat că reclamantul nu a probat caracterul prejudiciabil al contractului de donație și nici existența elementelor care să justifice admiterea acțiunii revocatorii, motiv pentru care a respins pretenția privind declararea inopozabilității contractului de donație din 17 mai 2019.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 08 decembrie 2023, Serghei Cosoi, reprezentat de avocatul Nicolae Negrei, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2023, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 08 noiembrie 2022.

26. În motivarea cererii de recurs s-a susținut că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat dispozițiile art. 895 din Codul civil referitoare la acțiunea revocatorie, apreciind greșit probele administrate și concluzionând neîntemeiat asupra inexistenței condițiilor necesare pentru declararea inopozabilității contractului de donație din 17 mai 2019

27. Recurentul a invocat că Aurelia Cocier a încheiat contractul de donație după recepționarea somației privind restituirea împrumutului și după intentarea acțiunii judiciare de încasare a datoriei, cunoscând existența creanței creditorului și consecințele pe care înstrăinarea bunului le-ar putea avea asupra posibilității de executare a obligației. Totodată, s-a susținut că bunul transmis prin donație reprezenta principalul bun urmărit al debitoarei, iar înstrăinarea acestuia către fiica sa, cu titlu gratuit, a avut ca efect diminuarea patrimoniului debitoarei și prejudicierea intereselor creditorului.

28. De asemenea, recurentul a susținut că instanța de fond a constatat corect existența elementelor acțiunii revocatorii, reținând că actul juridic contestat a fost încheiat în condițiile existenței unei datorii scadente și ale unui litigiu pendinte privind recuperarea acesteia.

29. S-a mai invocat că instanța de apel a aplicat greșit dispozițiile art. 895 alin. (3) din Codul civil, fără a aprecia în mod corespunzător circumstanțele concrete ale cauzei, inclusiv caracterul gratuit al donației și relația de rudenie dintre părțile

contractante. Totodată, a susținut că instanța de apel a făcut referire nejustificată la alte mijloace de protecție juridică, deși obiectul cauzei îl constituie exclusiv acțiunea revocatorie, ca remediu legal distinct destinat protejării drepturilor creditorului.

30. În drept, recurentul și-a întemeiat cererea pe prevederile art. 432 alin. (1) lit. b) și e) din Codul de procedură civilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

32. Art. 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

33. Art. 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

34. Art. 442 din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător.

(3) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs. ”

35. Art. 444 din Codul de procedură civilă:

„Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art. 432 alin. (1) lit. e). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”

36. Art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: f) să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.”

37. Art. 895 alin. (1) și (3) din Codul civil:

„(1) Creditorul poate cere să fie declarate inopozabile față de el actele juridice încheiate de debitor în dauna creditorului, manifestată prin împiedicarea satisfacerii integrale a drepturilor creditorului față de debitor, dacă debitorul a cunoscut sau trebuia să cunoască că actul juridic va dăuna creditorului sau, în cazul în care actul juridic a fost încheiat înainte de apariția dreptului creditorului, acesta a fost încheiat de către debitor cu intenția de a dăuna creditorilor în general.

(3) Debitorul se prezumă că cunoștea sau trebuia să cunoască că actul juridic cu titlu gratuit va dăuna creditorului ori creditorilor în general dacă acesta este încheiat în ultimele 12 luni ce preced înaintarea acțiunii revocatorii.”

38. Art. 897 din Codul civil:

„Creditorul a căruia creanță rezultă din contract nu poate ataca pe calea acțiunii revocatorii actele juridice încheiate de către debitor în măsura în care creditorul, la momentul încheierii contractului, cunoștea sau, în mod rezonabil, trebuia să cunoască actul juridic și posibilul efect de a dăuna creditorului în viitor. De asemenea, nu poate înainta acțiune revocatorie creditorul care a consimțit la încheierea actului juridic de către debitor sau care a renunțat expres în alt mod la dreptul de a ataca actele debitorului pe calea acțiunii revocatorii. Acțiunea revocatorie se prescrie extinctiv în termen de 1 an de la data la care creditorul a cunoscut sau trebuia să cunoască dauna ce rezultă din actul juridic supus atacării.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel, a fost pronunțat în ședință publică la 14 august 2025, iar decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 9 septembrie 2025, prin poșta terestră (f.d. 184). În aceste condiții, recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

40. Chestiunea esențială pe care Curtea Supremă de Justiție este chemată să o dezlege în prezenta cauză rezidă în stabilirea existenței condițiilor necesare pentru admiterea acțiunii revocatorii și declararea inopozabilității față de creditor a contractului de donație autentificat sub nr. 4615 din 17 mai 2019, încheiat între Aurelia Cocier și Alla Samardac, respectiv dacă acest act juridic a fost încheiat în dauna creditorului Serghei Cosoi, prin diminuarea patrimoniului debitoarei și afectarea posibilității de realizare a creanței sale.

41. Verificând legalitatea deciziei atacate prin prisma argumentelor invocate în recurs, Completul de judecată constată că instanța de apel a apreciat eronat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și a aplicat greșit dispozițiile care reglementează acțiunea revocatorie, decizia fiind în contradicție cu jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție.

42. Factologia reținută de prima instanță și de instanța de apel atestă că în temeiul contractului de împrumut din 21 septembrie 2015, Serghei Cosoi i-a transmis Aureliei Cocier suma de 6 000 euro, cu obligația de restituire la termen. Ca urmare a neexecutării obligației, creditorul a expediat debitoarei o somație, recepționată la 12 noiembrie 2018, iar la 04 februarie 2019 a înaintat acțiune în judecată privind încasarea datoriei.

43. Peste aproximativ trei luni de la intentarea acțiunii și la aproximativ șase luni de la recepționarea somației, Aurelia Cocier a încheiat contractul de donație nr. 4615 din 17 mai 2019, prin care a transmis fiicei sale, Alla Samardac, cota-parte din bunul imobil situat în xx xx xx.

44. Completul de judecată reține că în materia acțiunii revocatorii, caracterul prejudiciabil al actului juridic și cunoașterea de către debitor a efectului de prejudiciere a creditorului sunt stabilite prin aprecierea în ansamblu a circumstanțelor cauzei. Acesta rezultă, de regulă, din probe indirecte, și se deduce din elemente obiective precum:

- i. momentul încheierii actului juridic în raport cu existența creanței;
- ii. natura gratuită sau oneroasă a actului încheiat;
- iii. potențialele relații dintre părțile contractante;
- iv. efectul asupra patrimoniului debitorului.

45. Prin urmare, analiza nu poate fi redusă la simpla constatare a existenței unui act de înstrăinare, ci presupune verificarea tuturor circumstanțelor care permite stabilirea caracterului prejudiciabil al acestuia.

46. Referitor la art. 895 alin. (3) din Codul civil, Completul de judecată reține că această normă nu este incidentă în prezenta cauză, întrucât contractul de donație a fost încheiat cu mai mult de 12 luni înainte de înaintarea acțiunii revocatorii. Prin urmare, nu operează prezumția potrivit căreia debitorul cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că actul juridic cu titlu gratuit va dăuna creditorului.

47. Depășirea termenului de 12 luni nu stinge și nici nu limitează dreptul creditorului de a solicita declararea inopozabilității actului juridic. Reglementarea cuprinsă la art. 895 alin. (3) din Codul civil privește exclusiv contextul probațiunii, prin instituirea unei prezumții legale în favoarea creditorului pentru actele juridice cu titlu gratuit încheiate în intervalul temporal indicat.

48. În afara acestui interval, creditorului îi revine sarcina de a demonstra, potrivit regulilor generale de probațiune, că debitorul cunoștea sau trebuia să cunoască efectul prejudiciabil al actului juridic.

49. În prezenta cauză, reclamantul nu și-a întemeiat pretenția pe prezumția prevăzută la art. 895 alin. (3) din Codul civil, dar a prezentat probe și a invocat

circumstanțe concrete în susținerea condițiilor prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol. Aceste elemente urmau a fi apreciate în ansamblu de instanța de apel.

50. În jurisprudența sa recentă, Curtea Supreme de Justiție a stabilit că simpla înstrăinare a bunurilor de către debitor nu este suficientă pentru declararea inopozabilității actelor juridice, în lipsa demonstrării circumstanțelor legale ce justifică aplicarea unei asemenea sancțiuni ([încheierea 2ra-1035/25, §41](#)).

51. Examinând circumstanțele concrete ale cauzei, prin prisma acestor repere, Completul de judecată constată că momentul încheierii contractul de donație autentificat sub nr. 4615 din 17 mai 2019, dintre Aurelia Cocier și Alla Samardac nu poate fi considerat întâmplător. Or, la data înstrăinării bunului, Aurelia Cocier cunoștea despre existența datoriei, despre pretențiile creditorului și despre litigiul pendinte privind încasarea creanței.

52. Contrar concluziilor instanței de apel, caracterul prejudiciabil al actului juridic rezultă nu doar din existența creanței creditorului, ci și din efectele directe asupra patrimoniului debitoarei. Prin transmiterea cu titlu gratuit a bunului imobil către fiica sa, debitoarea și-a diminuat patrimoniul susceptibil de urmărire, afectând posibilitatea creditorului de a obține executarea creanței sale.

53. Din materialele cauzei rezultă că Aurelia Cocier nu dispunea de alte bunuri sau surse suficiente pentru executarea obligației asumate față de creditor. Această împrejurare confirmă că înstrăinarea bunului a fost de natură să împiedice realizarea dreptului de creanță al lui Serghei Cosoi. La fel, donația a fost încheiată între rude apropiate, cu titlu gratuit, după somarea debitoarei și după intentarea acțiunii judiciare de încasare a datoriei.

54. Nu poate fi reținut argumentul instanței de apel potrivit căruia lipsa unor interdicții sau sechestre asupra bunului la data donației ar exclude aplicarea dispozițiilor art. 895 din Codul civil. Acțiunea revocatorie nu este condiționată de existența unor măsuri asigurătorii asupra bunului, ci de caracterul prejudiciabil al actului juridic pentru creditor și de cunoașterea acestui efect de către debitor.

55. De asemenea, nu poate fi reținută concluzia instanței de apel privind lipsa probelor referitoare la cunoașterea de către debitoare a prejudicierii creditorului. Dimpotrivă, recepționarea somației, existența litigiului pendinte și încheierea donației într-un interval scurt de timp ulterior acestor evenimente, confirmă că Aurelia Cocier cunoștea consecințele pe care actul juridic le va produce asupra posibilității creditorului de a-și realiza creanța.

56. În aceste condiții, Completul de judecată constată că instanța de fond a apreciat corect probele administrate și a concluzionat întemeiat asupra existenței condițiilor prevăzute de art. 895 din Codul civil pentru declararea inopozabilității

contractului de donație autentificat sub nr. 4615 din 17 mai 2019 față de creditorul Serghei Cosoi.

57. Contrar celor statuate, instanța de apel a realizat o apreciere formală și incompletă a circumstanțelor relevante ale cauzei, limitându-se la constatarea faptului că la data donației bunul nu era grevat de interdicții sau sechestre și că reclamantul nu ar fi demonstrat caracterul prejudiciabil al actului juridic.

58. Prin urmare, Completul de judecată concluzionează că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material care reglementează acțiunea revocatorie și a ajuns neîntemeiat la concluzia că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 895 din Codul civil pentru declararea inopozabilității contractului de donație.

59. Având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar interpretarea legii din decizia instanței contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca întemeiat recursul declarat de Serghei Cosoi, reprezentat de avocatul Nicolae Negrei. Drepte consecință, recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2023, și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 08 noiembrie 2022.

60. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de Serghei Cosoi, reprezentat de avocatul Nicolae Negrei.

Casează decizia din 05 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, Serghei Cosoi împotriva Aureliei Cocier, Aliei Samardac și Organizației de Creditare Nebancară „Super Credit” S.R.L. privind declararea inopozabilă a actului juridic încheiat de debitor, și menține hotărârea din 08 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat